

THÀNH - KINH BẢO

NĂM THỨ 7

JUILLET 1937

SỐ 77

TÒA SOAN BÁO:

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gửi cho Mục-sư W. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kính-Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO:

Mỗi năm 192 số giá 4p.00
Mỗi số 4p.15
Mua báo xin trả tiền trước

CẢ VŨ-TRỤ DỰ LỄ ĐĂNG-QUANG ẤY

N GÀY 12 Mai 1937! Ngày long-trọng mà đế-quốc Anh và cả thế-giới trông-ngóng! Ngày Hoàng-đế *George* thứ sáu bước lên ngai vàng chói-bright hơn một phần tư nhân-loại! Trong ngày ấy khắp đế-quốc Anh rải-rác trên mặt địa-cầu, thần-dân trung-tín tụ-hợp, ngày thì yến-tiệc vui-vầy náo-nhiệt, tối thì đốt cây hồng, kết đèn điện và hòa nhạc, lại nhớ mấy vô-tuyến truyền-thanh mà nghe những bài hát du-dương, những tiếng hoan-hô vang trời dậy đất, những lời tuyên-thệ trọng-thề của lân-quân. Lễ đăng-quang trọng-thề này khiến ta liên-tưởng đến Đấng Christ sẽ ngự đến thế-gian với các thánh-dồ sau khi giáng xuống không-trung mà cất Hội-Thánh lên.

Anh em đã thấy Vua Christ chưa?

L UẬN-ĐỒN! Dọc đường từ cung-điện *Buckingham* đến nhà-thờ *Westminster* cờ treo xan-xát, dân-chúng chen vai thích cánh nhau đứng đợi chiêm-ngưỡng long-nhan. Người bao nhiêu nước tự-hội để hoan-hô ông vua một nước thế-bạ, chính vua ấy cũng khiêm-cung tỏ lòng trung-thành với Đấng Chúa *Jésus*, Vua của các vua. Mấy vô-tuyến truyền-thanh cho chúng tôi nghe hàng mười triệu người chúc-lụng vang-lừng đang khi hình-tượng

của nước Anh và của thuộc-địa hùng-dũng phò giá vào nhà-thờ *Westminster*. Thấy vua! Họ chỉ ước-mong có thể. Thấy Chúa! Khi nào anh em thấy Chúa hội-dực-lin, thì mọi sự ước-mong của tâm-hồn mình mới được thỏa-mãn. Và khi thấy Chúa tái-lâm biểu-vinh rực-rỡ, mọi đầu gối sẽ quì xuống và mọi miệng sẽ tụng-hô Ngài là Vua của vũ-trụ—«Phải, bởi thấy các vua sẽ sắp mình xuống trước mặt Ngài, các nước sẽ phục-sự Ngài (Thi 72: 11). Hỡi thần-dân của Vua cao-cả, anh em có lo-lắng cho mau đến ngày lễ đăng-quang của Ngài chăng? Người đời vẫn cứng lòng chối-bỏ Ngài, nhưng anh em có sốt-sắng nài-nỉ họ kịp phục-hồn cùng Ngài chăng?

Anh em đã giới-thiệu Vua Christ cho nhân-loại chưa?

V ŨA khi tới nhà-thờ *Westminster*, vua cùng hoàng-hậu ngự trên ghế đăng-quang trước một hơn tám ngàn người sang-trọng, tôn-qui như thể-giới. Điện-phong-cầm đèn-dắt xen lẫn những bài thơ thánh du-dương, rồi im lặng, Tổng-giám-mục ở *Canterbury* đều râu tóc bạc lần-lượt xây quanh bốn phía mà nghiêm-trang hồi bốn lần rằng: «Thưa các ngài, tôi xin giới-thiệu với các ngài vua *George*, là vua chính ngôi của đế-quốc Anh. Hôm nay các ngài lễ-tự ở đây để triều-kiến

và phục-sự vua, các ngài có vui lòng giới-thiệu vua cho cả thế-giới chăng?» Rồi vua đứng dậy, lần-lượt xây mặt qua hôn phía cho mọi người thấy, mỗi lần tiếng hoan-hô nổi dậy rằng: «*Cầu Thượng-Đế che-chở Hoàng-đế!*» Cái phận-sự cao-qui nhất của tin-dễ Đông-dương chính là giới-thiệu Đấng Christ cho đồng-bào được biết. Nhưng chúng ta phải tự nhủ rằng người đời chỉ biết Chúa tùy theo đời sống ta bày-tỏ Ngài ra. Nếu Đấng Christ ngự trong tâm-hồn ta, tâm-trung-tâm của cuộc đời ta, thì ta sẽ cư-xử xứng-dáng và có hấp-lực vô-dịch kéo vô-số người đến cùng Ngài. Vua đứng dậy, xây qua hôn phía! Vua Christ cũng sẽ giáng xuống thế-gian cho loài người hôn phương xem thấy. Ngày ấy Ngài sẽ đoán-xét kẻ khốn-cùng của dân, cứu con-cái người thiếu-thốn, và chà nát kẻ há-hiếp» (Thi 72: 4). Bất cứ ai hoan-hô tiếp-nhận Ngài, thì liền có bình-an dư-dật» cho người ấy (xem Thi 72: 7).

Anh em đã nhận Thánh-Linh của Vua Christ chưa?

TRONG-THIỆP như là khi Tổng-giám-mục xức dầu thành vào dầu, tay và ngực của Hoàng-đế George VI, rồi cung-kính cầu-nguyện rằng: «Lạy Đức Giê-hô-va, là Cha thánh, bây giờ vua được xức dầu làm chủ-tể nước Anh. Lạy Chúa, xin Ngài bỏ sức cho vua bằng Đức Thánh-Linh, là Đấng Yên-ûi. Xin Ngài đặt trong vua tinh-thần tự-do, khôn-ngạo, cai-trị, tri-thức và thánh-khiết. Lạy Chúa, xin cho vua đầy-dẫy Lửa Thánh của Ngài từ nay cho đến đời đời» Vua cai-trị một nước cần có Đức Thánh-Linh, nhưng tin-dễ hầu việc Đấng Christ lại cần có Đức Thánh-Linh bội phần. Không có Ngài, thì đời ta khô-héo, không kết-quả, nguội-lạnh, chán-nẫu, phát ra những tiếng lầm-bầm, phiền-trách. Nhưng hiện-diện của Ngài thay-đổi hết tình-hình ấy. Khi Ngài đến thì tư-trưởng của dầu ta, công-việc của tay ta

và cảm-tình bên trong ngực ta sẽ dịu-dàng, đẹp-đẽ, hồ-ích, làm tươi-linh người sâu-khổ, khốn-cùng. Có lẽ trước mắt thế-gian chúng ta thấp-bèn, nhỏ-mọn, nhưng Đức Thánh-Linh làm cho chúng ta nên nước Ngài, nên thầy tế-lễ của Đức Chúa Trời» (Khải 1: 6). Anh em đừng khi nào quên địa-vị cao-qui của mình, nhưng phải ăn-ở xứng-dáng với địa-vị ấy.

Anh em đã dọn đường cho Vua Christ tái-lâm chưa?

XỨC dầu xong, vua bèn hoàng-bào và nhận các biểu-hiệu đế-vương. Tổng-giám-mục ở *Canterbury* đội mũo triều-thiên cho vua, còn Tổng-giám-mục ở *York* đội cho hoàng-hậu. Rồi đình-thần phủ bái ngài ngự lên ngai vàng, ai nấy làm lễ triều-kiến và tuyên-thệ suốt đời sẽ trung-thành với vua. Các máy vô-luyến truyền-thanh lung những lời trọng-thề ấy ra khắp thế-giới, những điện kèn, tiếng trống vang-rền, thần-dân đế-quốc Anh ở khắp mọi nơi nghe đoạn thì hoan-hô, mừng-sở khôn xiết. Trước khi lễ lễ, vua và hoàng-hậu cung-kính dự Tiệc-thánh để nhờ Đấng Christ treo gương hi-sinh đến nỗi thịt lán, huyết chảy. Lúc đạo ngự trở về cung-điện *Buckingham*, dân-chúng đứng hai bên vệ đường hoan-hô nhiệt-liệt. Phước thay cho tin-dễ nhận thấy Đức Chúa Jê-sus đang ngự trên ngai bên hữu Đức Chúa Trời, hằng sống để cầu thay cho chúng ta, và sẽ trở lại đặt ngai trị-vì thế-giới! Ngài đã lấy hoàng-bào, là sự công-bình của Ngài, mà ban cho ta, ngõ hầu ta được dự vào nước ngàn năm bình-an. Anh em đừng để vinh-quang phủ-phiếm của đời làm cho quáng mắt đến nỗi không thấy vinh-quang chói-lóa muôn thuở của Chúa. Đương khi chờ-đợi sự vinh-hiền bao-phủ tâm thần môn-dở trung-tín, anh em chúng ta hãy nhện-nhục theo-dõi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn-xem Đức Chúa Jê-sus, là cội-rễ và cuối-cùng của đức-tin» (Iê 12: 1-2). — T. K. B.